

KUSTBON

== Veckotidning för svenskarna i Estland. ==

Tredje årg. No 3.	Prenumerationspris.	Utgives av Svenska Folkförbundet i Reval alla onsdagar. Ansvarig redaktör: N. Blees. Redaktionens adress: Riddargatan 3, Reval.	Annonspis. 30 penni pr. mm. I Sverige 10 öre pr. mm. I Finland 20 penni pr. mm. För annons, som står 10 och mera gngr, räknas 20% rablatt.	21 jan. 1920.
	1 månad Mk. 1:50 helt år " 18:— I Sverige 1 månad Kr. 0:50 helt år " 6:— I Finland 1 månad Fmk. 1:— helt år " 12:—			

Ett uttalande rörande folkhögskolefrågan.

I ett privatbrev skriver vår i Sverige bosatte landsman A. Lindström till en vän på Ormsö bl. a. följande:

„I anledning av det i Kustbon n:o 29 1919 av herr redaktör gjorda uttalandet rörande „Folkhögskolefrågan“ vill jag återigen göra mig påmint i nämnda fråga.

Av Kustbons uttalande ser jag, att våra ledandes högsta önskemål är, att göra folkhögskolan till en högre bildningsanstalt, och det är ju i och för sig ett mycket stort och vackert mål, men vill jag tyvärr ändå göra mina invändningar.

Själva benämningen på anstalten är ju mycket vacker, passande, och behöver under inga omständigheter utöyas, för då skulle ju dess förkämpar känna sig djupt besvikna, men programmet för skolans verksamhet behövde dock icke formuleras efter ett vanligt folkhögskoleprogram. Då det nu är mycket antagligt, att estlandssvenskarna på långa tider inte komma i stånd att upprätta och underhålla både en folkhögskola och en lantbruksskola, anser jag det klokast att från första början försöka få till stånd en kombinerad folkhög- och lantbruksskola. Min fasta övertygelse är fortfarande den, att en lantbruksskola är ett nödvändigare livsvillkor för estlandssvenskarna än vad en folkhögskola är. Man får inte beräkna, att en folkhögskola hos våra estlandssvenska ungdomar har samma stora nytta, som för moderlandets ungdom. Den sistnämnda har förut all nödvändig praktik och med den utbildning folkhögskolan lämnar, öppnas många vägar för en framåtsträvande ung man och kvinna. Annat är förhållandet hemma i det svenska Estland. Därför bör man tänka sig före och tänka rätt! När nu regeringen tyckes vara villig att avstå jordareal och lokaler, enligt Kustbon, borde S. O. V. för ändamålet ställa under sitt förfogande en så pass stor areal att ett 20-å 30-tal manliga elever även sommartid kunde få sysselsättning och få inhämta nödvändiga kunskaper i det praktiska lantbruket. Jordbruket är ju och förblir ju den största och säkraste inkomstkälla såväl för estlandssvenskarna som för republiken Estland. Varför då betrakta en sådan viktig livsfråga som bisak . . .“

Ovanstående inlägg i folkhögskolefrågan är mycket beaktansvärt och vi äro tacksamma för detsamma, men tidningen vill naturligtvis också säga sin mening.

Av tonen att döma, är brevskrivaren icke nöjd med mitt uttalande i folkhögskolefrågan, vilket han finner vara stridande mot hans uppfattning. Men i det stora hela tycks ändå även han syfta mot samma mål, som jag: en kombinerad folkhögskola och lantbruksskola. Även min mening var, att båda behoven, bildningen såsom sådan och lant-hushållningens praktiska utbildning, skulle tillgodoses. Men jag för min del fann och finner det icke önskligt, att vi skulle öppna en ungdomsskola, som vore endast en lantbruksskola, trots det att den finge behålla benämningen „folkhögskola“. Det är sant: vårt jordbruk behöver höjas, men vår folkbildning då, behöver den icke höjas? Eller skola vi vänta med den andliga bildningen tills vi först hunnit höja det allmänna väståndet? Då är det tid nog att tänka på folkbildningen!? Jag för min del vet dock, att det bland våra svenska unga män och kvinnor finns många, som riktigt längta efter, att få sina andliga kunskapsbehov tillfredsställda men icke kunna, emedan vi sakna högre svenska skolor, vi ha endast treåriga och fyraåriga folkskolor och högre lär folkskolekursen icke bli i Estland, enligt påståenden under sista tiden, och den saken få vi icke glömma. Varför då underskatta den allmänna bildningen? Vi estlandssvenskar stå efter esterna i bildning och borde på inga villkor försumma alla till buds stående medel och möjligheter, då det gäller bildningens höjande. Jag kan icke heller förstå, varför en folkhögskola skulle vara mindre nyttig för estlandssvenska ungdomar än för moderlandets. Har vår ungdom kanske för lite underbyggnad? Dessto nödvändigare vore en efter våra förhållanden väl avpassad folkhögskola. Brevskrivaren säger, att man i Sverige förut har all nödvändig praktik, som här naturligtvis saknas. Men skall verkligen det speciella föregå det allmänna härvidlag? I Sverige är det ju tvärtom. Jag har dock långtifrån betraktat jordbruket som en bisak. Kärleken till jordbruket måste väckas och det allmänna väståndet höjas just genom jordbruket, men samtidigt, om icke redan förr, måste vi också tänka på att ge vår ungdom sund andlig mat. Det är åtminstone lika viktigt som det andra, isynnerhet nu under dessa tider — och högre svenska skolor än de små folkskolorna ha vi icke. Och därför gillar jag fullkomligt kamraten Lindströms plan: en kombinerad folkhög- och lantbruksskola. Det är nog den plan, som för oss är lättast att genomföra. Och slutligen, när allt kommer omkring, ha vi båda likadana åsikter. Skill-

Vi bedja de ärade läsarne ha överseende med Kustbons tryckfel och observera en del rättelser på annat ställe i bladet.

naden är bara den, att Lindström skulle vid den blivande Nuckö högskolan genomgå kurserna i jordbrukslära, husdjurslära, bokföring, byggnadsritning och fältmätning, trädgårdsskötsel m. m; men jag skulle ta svenska språket, historia, geografi, samhällslära, matematik m. m. Men för att nu bildningsanstalten skulle tillfredsställa oss båda och även alla andra, får det alltså bli en kombinerad folkhög- och lantbruksskola. Inte sant? N. B.

Ester och svenskar.

Från en del håll uppmanas svenskarne att ej slösa tid, krafter och medel för svenskhetens bevarande. Vi vore ändå för lite, dömda till undergång, och, vad värst, våra strävanden kunde av ester uppfattas såsom fientliga mot dem. Bäst därför förena oss med esterna, då mär vi bäst och kommer längst. Från vem komma dessa välmenande råd om „enighet“ och samarbete? Från män, vilka själva ej lagt två strå i kors för sitt modersmåls bevarande, män, vilka antagit det främmande språket till hemspråk och vilkas barn ej förstå eller vilja förstå sina fäders språk, göra spe av detsamma. Vare det härmed sagt, att vi svenskar alls ej äro så fåtaliga, att vi ej kan göra något för vårt bevarande. Gudi klagat, det är viljan, viljan som fattas. Det är så bekvämt lägga händerna i kors, låta sig föras av strömmen, i många fall även så storartat uppträda som este, ståta i främmande skrud. Är det feigt skylla på oförmåga, då man ej ids göra något, så är det skamligt att förneka sitt fädernespråk. Esterna hava givit ett vackert och manligt exempel genom att visa ett medlidsamt förakt för sina ynkliga „kardaka-saksad“ — ester som förneka sin härkomst — och vi svenskar borde härvidlag följa deras exempel. (Det gives även s. k. bildade svenskar, som hava tyska till hemspråk, ståta med lånade tyska fjädrar i svensk bygd och svensk omgivning.) Till skampålen med alla, som vilja segla under falsk flagga!

Lika feigt är det att misstänkliggöra våra svensksträvanden som fientliga mot grannfolket. Vi vilja leva i bästa grann-

sämja med esterna. Och ingen ärlig, bildad este kan hava något emot våra självbevarelsesträvanden. Tvärtom, just från bildat estniskt håll uppmanas vi göra allt för att ej duka under. Esterna hava själva känt tyngden av ryska okat, veta därför också uppskatta våra strävanden. Men inte skola vi vänta, att främmande, esterna, skola komma göra vårt arbete. De har mer än nog med sitt eget. Och de arbetar, vi svenskar däremot nöjer oss ofta med bara vackra ord. Vi har nytta av att förstå estniska och andra främmande språk, vi måsta leva i bästa samförstånd med esterna, draga jämnt och enigt i arbetet för gemensamma mål. Men, svenskan, modersmålet, framför allt! „Mot andra ord på denna jord byt icke svenskans dyra ord!“

Farbror Svenske.

Kämpa mot rusdryckerna.

Med vemod måste man erkänna, att, trots rusdrycksförbud, dryckenskapen under de senaste åren tagit sig rot bland vår befolkning, och särskilt bland vår ungdom. Många av dem, som förr så ivrigt kämpade i de nyktras led, låta sig lockas av den oskyldiga supen. Vår nykterhetsförening, som snart nog insomnat, saknar därför mången stödjepunkt. Trots det att vår förening under senare åren av många orsaker varit tvungen att inskränka sitt arbete, ha våra nykterhetsvänner bland sin omgivning dock kunnat göra mycket för vår ädla sak, om blott viljan varit god.

Det synes som om allt ville gå bakåt.

Tvivelutan har kriget samt andra förhållanden gjort folket likgiltigt för allt ädelt och sant. Huru ofta får man inte vara vittne till saker och ting, som en tänkande människa med rätta måste avsky. Slagsmål, fula ord, samt annat otyg synes bland våra unga män, som fått sig en god sup av den kära „samagonkan“, användas för att vara omtyckt bland sina kamrater. Allt detta är ju en frukt av dryckenskapen. Därför, upp att kämpa mot rysdryckerna! Du, som har mot-

ståndskraft nog att låta bli med en sup, gjorde helt säkert din svage broder nytta med att låta även den ena supen vara i fred, samt övertyga även honom om att låta den första supen bli. Föregå de svaga med goda exempel!

Huru värdelös är icke en drucken människa, vare sig man eller kvinna. Den annars så roliga och levnadsglada ynglingen kan under sitt fylleri åstadkomma ting, som inte endast han efteråt, utan även hans far och mor samt syskonen måste gå sörjande över. Huru mången far och mor ha inte fått se sin kära son insättas i fängelse för ting som han åstadkommit under dryckenskap. Du, som av naturen begåvats med förstånd samt under din barndom kanske fått en mycket omsorgsfull uppfostran, gör din fader helt säkert mycket ont med att trampa alla hans varningar under fötterna, samt föregår dina syskon med dåligt exempel, då du kommer hem drucken, samt berövad ditt ädla förstånd.

Betänk dig en smula, och du skall snart vara övertygad om, att kung „Alkohol“ är din största fiende. I ett hem, där dryckenskapen tagit rot, måste lyckan och hemtrevnaden fly. Är du en familjefader, skona din familj för dryckenskapens förbannelse, gör dig inte skyldig till dina barns anklagan och olycka, kom ihåg dina plikter mot hustru och barn! Har du en son, gör dig inte skyldig till att han i farans stund måste anklaga dig i att han följt sin fars exempel. I som bannlyst rusdryckerna med alla dess följder, spara ingen möda att rädda nästan från undergång, räcken varandra en broderlig hand och samlen er omkring vår nykterhetsfana, för att sedan med förenade krafter draga i fält mot vår gemensamma fiende „Alkohol“. Upp, att med förnyade krafter följa dem, som offrat så mycken möda för nykterhetsarbetet! Låtom oss räcka våra medkämpar i Sverige en broderlig hand, för att sedan stödda av varandra gå i härnad mot det onda. I, som insett nödvändigheten av en nykterhetsförening, gån med samt bjuden kamraterna följa eder.

Erik Thomsson.

Vårt hjärtas önskan.

Bättre tider önskar vårt hjärta,
Bättre dagar och bättre timmar,
Bättre än nuvarande växlande bjärta —
Önskar det ännu få se och förnimma.

Men när de bättre dagarna komma,
Männe vi då kunna vara nöjda?
Något vi sakna, ty vi se andra
Stå förmånligt över oss höjda.

Aldrig vi känna oss tillfredsställda:
Renaste guldet blir oss en pina.
Sist av förgängelsens lie fällda
Bli va vi lugna. Då få vi vila.
Sydöstra fronten, 21. dec. 1919.

—g. —l.

Svenska Estland.

Statistiska meddelanden.

Reval.

Enligt personalböckerna utgjorde svenska St. Mikael församlings i Reval folkmängd till den 31 december 1919: 336 män och 423 kvinnor, summa 759, antalet röstberättigade utgjorde 510. Dessutom torde det i Reval finnas över 100 estlandssvenskar, som icke bekänna sig till den latterska läran och alltså icke finnas upptagna i personalböckerna.

Rickholtz inom Nuckö.

I Rickholtz utgjorde svenskarnas antal under 1919: 824 män och 841 kvinna, summa 1665, därav 815 röstberättigade.

Reval. Svenska St. Mikael församlingens i Reval kyrkoråd beslöt å sammanträdet den 16 dennes att inbjudningen till sammanträden hädanefter endast skulle ske genom annons i „Kustbon“.

Samma beslut fattades även å Svenska Odlingens Vänners styrelsesammanträde i Reval.

Da vi ater draga i västerled.

Till svenskarna i Reval och å svenska öarna.

Innan vi rikssvenskar från de svenska frikårerna i Estland och Ryssland inom kort åtfölja ryska Nord-västarmen på dennas färd till Denikins front i Syd-Ryssland, vilja vi begagna tillfället att säga ett varmt och hjärtligt farväl till alla riks- och estlandssvenskar i Reval och å de svenska öarna. Vi vilja tacka Eder för all gästfrihet och vänliga bemötande vi städse rönt vid vår beröring med Eder under vår vistelse härute i Estland. Det kännes stundom tungt att vistas ute i främmande land bland främmande folk med främmande språk och främmande seder. Man känner sig ofta så isolerad, ensam och övergiven.

Det var därför en tröst och vederkvickelse för oss krigare från de svenska frikårerna, när vi kommo i beröring med estlandssvenskarna med vilka vi kunde samtala och underhålla oss på vårt eget kära och älskade modersmål. Vi kunna icke tillräckligt uppskatta och värdera och känna oss tacksamma härför. Vi äro en liten skara därhemma i Sverige, som lämnade vänner, hem och fosterbygd, för att liksom våra förfäder draga i österled och pröva vapenlyckans skiftande växlingar. Men det var icke bara äventyrlusta eller krigets blodiga värv, som lockade oss.

Vårt hjärta klappade av sympati och förståelse för det lilla tappra, frihetsälskande folket, som ensamt och vanmäktigt kämpade mot en grym, mäktig och blodtörstig fiende.

Och så kommo vi. De flesta av oss hade året förut i „Svenska brigaden“ med heder och utmärkelse deltagit i det finska befrielsekriget. Att vi här i Estland icke kunde uträtta det andra och vi själva väntat mera av oss, rår icke den enskilde soldaten och individen för. Soldatmaterielet var i allmänhet gott. Men förhållanden och omständigheter, som vi icke själva rädde för och som vi icke kunde bekämpa eller övervinna, voro emot oss. Dels var vår numerär för liten, dels saknades det goda och dugande organisatörer och ledare inom kåren.

Efter en kort fronttid stod kåren inför sin upplösning.

En del av kåristerna återvände nu till hemlandet, medan vi andra, till största delen, gingo in vid olika regementen i ryska Nord-västarmen och kämpade vidare vid fronten.

Under ett senare skede, samlades dessa spridda svenska avdelningar under överste Malmbergs chefsskap, vilken innehade ett pansartåg å nord-västfronten.

Nu grundades Svenska vita legionen. Denna har ofta med heder och beröm stått omtalad i svenska och finska tidningar för mod, tapperhet och uthållighet vid fronten.

Den har utmärkt sig vid flera tillfällen, bl. a. vid stormningarna av Jamburg, Jam, Gatschina m. fl. platser. Och har alltid fått beröm för att vara främst i elden.

Men när ryska Nord-västarmen efter den misslyckade offensiven mot Petersburg kom i upplösningstillstånd, drabbade detta öde även Svenska vita legionen.

Så nu skola vi åter skingras. De flesta av oss, åtfölja säkerligen Nord-västarmen till sydfronten, ehuru kanske någon möjligen söker sig hem till det land, där han första gången skådat ljuset och dit vi väl alla under vår vistelse härute mer än en gång kastat en långtande och trängande tanke över havet.

Men vart vi än komma i världen, antingen det blir därute å sydfronten i Ryssland eller vi återställa vår färd till gamla Sverige, till hemmet och fosterbygden, skola vi med tacksamhet och vänlig hägkomst bevara minnet av estlandssvenskarna, bevara minnet av Eder fria, självständiga kamp för bibehållandet av svensk fäderneärvd kultur, svenskspråk och svenska seder.

Ty ehuru vi svenskar väl höra till de folk, som äro mest spridda och stödda kring hela jorden, kunna vi ändå samlas och enas i ett, nämligen i svenskhetens tecken.

Reval i jan. 1920.

Erik P—n.

Brev från Ormsö (Wormsö)

Wormsö, 12. I. 1920.

En hittills hos oss oförsvärligt försummad sak är undervisningen i huslig ekonomi och trädgårdsskötsel.

Man behöver icke mycket känna till förhållandena i Moderlandet för att inse, huru efterblivna vi äro på detta viktiga område, som dock har så ofantligt mycket att betyda för ett folks välfärd.

Några ibland oss ha börjat vakna för en välbehörlig uppräckning på den husliga undervisningsområdet, och vi hoppas nu få hitöver någon Martha från Finland, som här anordnar kortare kurser i ämnet.

Vi vilja hoppas, att våra unga kvinnor icke skola försumma det tillfälle, som här erbjudes dem, att med hjärtans lust och nöje deltaga i kostnadsfri hushållsundervisning, och slå på flykten alla käringaläten i „förvägsbedömning.“ Upp, friska krafter, god vilja med svenskt stål uti och god arbetsenergi!

Kärslätt — ja, just så måste det stavy ty att förvränga det rätta, — att benämna byn Kärslätt med Kyrkslätt finnes aldrig här talande bevis för, då däremot Kärslätt har sina levande bevis i benämningar här, näml: Kärrgatan, Kärrgrinden, Vikärret. Och på Kärslätten bor en svenskmanastam, som troget vill vårda sitt fäderneärv. —

A. L.

Nuckö-Klottorp. Från Klottorp skrives: Det är ju Kustbon, som kommer till alla svenska hem och där läses med glädje. Det är Kustbon, som kommer med kära hälsningar från utlandet och från våra egna öar och kuster, och är vår egen kära lilla tidning, som ännu klingar på vårt svenska modersmål.

Jag besökte 10-årsötet på Nuckö och det var glädjande för mig att höra välkända röster klinga på det kära modersmålet.

Ja, svensk vill jag vara
till hjärta och själ,
hur tiden må fara
i ve eller väl . . .

A. Berggren

Nuckö Rickholtz. Bland annan verksamhet, som bedrivs här i Rickholtz — berättas det i ett meddelande till Kustbon — pågår det även en andlig verksamhet. Och ett sådant uppvaknande har ägt rum särskilt i Spithamn på slutet av det gamla och i början av det nya året. Många av de unga sägas ha stått upp och övergått från mörkret till ljuset. H—mn.

Lokala meddelanden.

Estniska telegrafagenturen „Estur“ har ändrat sin benämning och kallar sig numera helt kort „ETA“.

Av sjömännen att uppmärksammas.

I Hapsalviken på Paralepps linjen har man påträffat sänkta minor, som till följd av det låga vattnet äro farliga för seglare. Därför förklaras seglatsen på nämna linje för farlig. (Estur)

Estnisk båt gått på grund.

London, 15 jan. Reuter. Till Lloyd meddelas från Bordeaux, att estniska skonerten „Dora“, som var på väg från Svansea med kollast, under stormen på floden nedan om Paullac gått på grund. Ställ-

ningen är icke farlig. Man hoppas, att båten skall komma lös, då vattnet stiger. ETA.

Wieks krets försedd med salt.

Saltbristen hotar Reval och andra städer här i landet. Här i Reval kostar 1 pud salt redan 40 mark och finns till salu endast i några enskilda butiker. På andra orter är saltet ännu dyrare.

Wieks krets är i detta hänseende lyckligare. Genom ordföranden i kretsstyrelsen A, Saar's och sakköraren i livsmedelsavd. J. Lintrop's energiska åtgärder erhöill livsmedelsavdelningen i somras salt i större partier, som kunnat säljas till kommunerna till billigt pris.

F. n. har livsmedelsstyrelsen ännu 40.000 pud salt på lager, vilket skulle utgöra omkr. 1000 pud på varje kommun i Wieks krets.

Polisen, som ville skriva protokoll, utkastad.

För några dagar sadan hade ett större antal personer samlats i „Estonia's“ röda sal för att fästa. På bordet funnos även alkoholhaltiga drycker.

Sakköraren vid teatern meddelade polisen därom. Då 6. rajonens en polisman infann sig, förklarade de „festande“, att de hade fullkomlig rätt att suppa brännvin, ty Finansministern hade för detta ändamål utfärdat dem tillstånd för erhållande av brännvin.

Då polismannen begärde få veta de festandes namn för att kunna sammanställa protokoll, blev han körd på dörren.

Polisen har vänt sig till Inrikesministern och begärt förklaring, när brännvinsdrickning är tillåten och när förbjuden samt huruvida man tar hänsyn till publiken.

Amerikanska röda korset

vill förse fattiga här i landet med olika gåvor i klädesväg och annat. För fördelningen av gåvorna uppdelas staden Reval i 6 rajoner. Men dessutom ha även svenskarna i Reval den 17 jan. bildat en kommité för fattigvård, som skulle ta reda på alla i Reval boende fattiga svenskar.

Representanter från alla statens städer och köpingar samlades den 17 jan. till en kongress här i Reval i stadsämbetsmännens föreningslokal.

Omkring 140 representanter äro valda.

Den Konstituerande nationalförsamlingens sessioner börjades åter igår kl. 4 e. m.

Estniska folkhärens förluster under december 1919.

Enligt Överbefälhavarens stabs meddelanden äro förlusterna i december följande: Döda: 4 officerare och 91 soldat; sårade: 9 officerare och 271 soldat och i fångar och spärlöst försvunna: 76 soldater.

Ryska Folksekreterarevalen försiggingo i går kväll den 19 jan. i ryska flickgymnasiets lokal.

Kontroll över skolpliktiga barn, som läsa i hemmet.

Pernau kretsstyrelses skolavdelning meddelar de kommunala skolstyrelserna inom nämnda krets, att kontrollen över skolplik-

tiga barn, som läsa i hemmet, hör till krets skolstyrelsens verksamhetsområde samt att kontrollen, som går ut på att höja de i hemmat läsande barnens bildning i jämbredd med barn, som besöka skolan, verkställas av skolråd (koolinöunik). Nämnda skolstyrelse ber de kommunala skolstyrelserna insända förteckningar över de barn med angivande av ålder, som läsa i hemmen, samt även angiva, efter vilket program, klass, veckans arbetsplan och under vems ledning barnet läser. Vidare måste meddelas, vilken bildningsgrad läraren har.

Vad personer, som fått i uppdrag att inspektera skolor, ha att iakttaga.

Pernau kretsstyrelses skolavdelning föreskriver de kommunala skolstyrelserna meddela lärarne och de av kommunens skolstämma utsedda personerna, som fått i uppdrag att inspektera och åhöra undervisningen vid skolorna, att de sistnämnda visserligen ha rättighet åhöra undervisningen vid skolan, men de ha icke rätt att blanda sig i skolarbetet eller göra anmärkningar mot läraren.

Ställningen på fronterna.**Estniska Överbefälhavarens meddelanden.**

Den 15, 16, 17, 18 och 19 januari. På fronterna allt oförändrat.

Lettiska Överbefälhavarens meddelanden av den 14, 15, 16 och 18 januari tala om letternas framgångar i riktningen Antonopols station, mellan Kreutzburg — Reshitsa och Dvinsk (Dünaburg) — Reshitsa järnvägar. Letterna ha erövrat järnvägsstationen Pytalov. Senare heter det, att de lettiska trupperna fortsätta sin frammarsch vid Dünaburg — Pskovs jämväg samt att de norr om Pytalov tillbakavisat bolsjevikernas stora angrepp.

Meddelandet av den 18 jan. på morgonen lyder:

På området av Antonopol och Reshitsa fortgå häftiga strider. Norr om byn Bubentsov tillbakaslogos fiendens anfall.

Fredskonferensen.

Meddelandena från fredskonferensen i Dorpat innehålla just inga särskilda nyheter. Det talas endast om „hushållskommissionens“ sammanträden, som avhållits då och då samt fortsatts.

Dorpat, 16 jan. I dag hade fredsdelegationerna rådplägningar sinsemellan. Kl. 7 på kvällen börjades konferensens „hushållskommissions“ sammanträden. Man fortsatte behandlingen av folkhushållningsfrågor. ETA.

Engligt meddelande från Dorpat till „Waba Maa“ uppställa bolsjevikerna i en del saker fordringar, som för oss äro omöjliga att antaga. Bl. a. fordra de, att alla festningsverk vid neutrala gränser skola nedrivras.

Utlandet.**De baltiska staternas rådplägning i Helsingfors.**

I Helsingfors avhålls en konferens, vars deltagare bestå av representanter från alla baltiska småstater. Av de estniska representanterna nämns premiärministern Tõnisson, utrikesministern Birk, krigsministern Hanko, general Larka och general Soots.

Den 15 jan. hade sändebuden gemensam rådplägning hos finska utrikesministern. Man kunde iakttaga gemensamma önsknings- och strävanden för skyddandet av gemensamma intressen.

Baltiska rikens härar ställas under en gemensam ledning.

London, 10 jan. „Times“ och „Morning Post“ erfar från Stockholm, det general Etiévant hoppas, att på konferensen i Helsingfors de Baltiska rikens härar komma att ställas under de allierade rikens officerskommando.

Om då Estland gör fred, börjar man blockera det. Polackerna önska Englands hjälp, och hoppas på våren kunna företaga en krigsrörelse mot Moskva.

Handelsförbindelserna öppnas mellan Råds-Ryssland och de allierade samt de neutrala riken.

London, 16 jan. Till „Reuter“ meddelas från Paris bl. a.: Med hänsyn till befolkningens i Inre-Ryssland svåra ställning, som lider brist på alla fabriksindustrialster, som produceras utom Ryssland, beslöt de allierades högsta råd tillåta ömsesidigt utbyte

av handelsvaror av de allierade och neutrala staterna med Rysslands folk.

E. T. A.

Därmed har då Rysslands blockad upphävt och „Daily News“ säger, att blockadens avskaffande är första steget mot den allmänna freden. Fransmännen sägas resonera så, att om bolsjevismen bleve kuvad, makten i Ryssland helt och hållet då skulle övergå i tyskarnas händer, vilket de icke vilja.

I Frankrike har det varit presidentval, varvid De Chanel valts till president.

Folkens förbund öppnas.

London, 16 jan. Till „Reuter“ meddelas från Paris den 16 jan. Folkens förbunds öppnande försiggick i dag kl. 10.30 i Quay d'Orsay's sal. Sammanträdet, som räckte till mitt på dagen, var sakrikt. Bourgeois valdes enhälligt till ordförande och Bric Drummond till mötets förste sekreterare.

ETA.

Rättelser.

I förra numret (№2) av Kustbon ha betänkliga tryckfel fått smyga sig in, beroende på förhållanden, som gjorde att korrekturläsningen blev vanskött. Mindre fel, såsom

„schefer“ (bör vara „chefer“) i första uppsatsen samt andra dylika fel äro ju icke så störande, men däremot har Daniel Fallströms „Varer Svenske!“ på bladets 3:dje sida till vår grämlse blivit alldeles vanställd. Biten har beklagligt nog okontrollerad blivit införd såsom den nedskrivits av en insändare med ytterligare några fel, gjorda på tryckriet, där man icke förstår svenska språket.

På alla ställen, där det står „varen“, måste det vara „varer“; på 4:de raden uppfifrån står det „ödets“ valspråk, måste vara „ädelt“ valspråk. 11:te och 12:te raderna böra läsas så: „när i blod de mörke bergsmän gävo friheten sin gård!“ 17:de raden nedifrån på „Varer Svenske!“ bör lyda: „som var stolt som hon var arm“ (inte varm); 16:de och 15:de raderna nedifrån lyda: „Länge, länge konung Gösta vilat i sin sarkofag;“ på 12:de raden nedifrån måste stå „Vekligheten“ icke Verkligheten; 10:de raden: „får ej ympas in i blodet“ (icke yppa). Styckets sista rader böra läsas så: „att ej blå och gula fanor höljas någonsin av skam.“

Övriga fel äro icke så störande. Vi hoppas, att läsarne såsom alltid ha tålmod och överseende med oss.

Redaktionen.

Alla som hava intresse för den svenska odlingen i Estland inbjudas till

SVENSKA ODLINGENS VÄNNERS

allmänna möte

å Svenska Klubben, Bredgatan 15 (ingången från Stora Kloster-gatan), onsdagen den 4 februari 1920.

Programmet omfattar föredrag, diskussion m. m.

Nya medlemmar mottagas!

STYRELSEN.

Svenska Folkförbundets Centralstyrelse kallas till **sammanträde** onsdagen den 28 januari kl. 7 e. m. i Svenska Skolsalen, Riddareg. 3 härstades. H. Pöhl, ordförande.

Svenska Folksekretariatet

vid Estlands Bildningministerium

:: har sitt kansli ::

Dompromenaden 3, Reval,

och är öppet alla söckendagar 9—3.

GUDSTJÄNST

i svenska St. Mikaelsskyrkan, Riddargatan 9, hålles varje söndag kl. 1/211 f. m.

S. O. V. medlemmar i Reval uppmanas att avbetala sina

medlemsavgifter för 1919 och 1920

till fören. kassör N. BLEES. Kustbons red. Riddarg. 3, onsdagarna på eftermiddagen eller Bildningsmin., Dompromad 3, alla dagar 9—3.

Alla damer, som hava intresse för vår gemensamma sak, uppmanas att infinna sig på

syaftonen

varje måndag från kl. 5 e. m. å Svenska Skolan, Riddaregatan 3.

Syaföreningen har i uppgift att huvudsakligen understödja församlingens fattigkassa.

Alla med! Styrelsen.

Examinerad svensk

sjukgymnast - massör

från Finland, har även biträtt såsom dr. assistent och är student, söker anställning i Estland.

Svaret emotses under

„K. G. N.“, Kustbons

Redaktion, Riddareg. 3,

Reval.

Svensk soldat önskar

brevväxling

Janne Lundberg, Tallinna Kopli Söjawäe haigemaja Sanator komando.

Fem glada och livliga ynglingar önska **brevväxling**.

August Alberg, Mathias Nilsson, Jakob Magnusson, Paul Österman, Anton Akerblad. Kalewlaste Malewa, 2 Tehnil. rood, 2 rühm.

Ett brev, som för länge, sedan från P y s c h m i n s k, (Permska guvernementet) över Stockholm, Kungl. Vitterhets hist. och antikv. akad. adresserats till Boris Palm, Kertel, Dagö, har kommit på avvägar och kan nu erhållas på Kustbons redaktion, Riddaregatan 3, Reval.

ANNONSERA

i Kustbon, om du vill ge något tillkänna för släktingar, vänner och bekanta eller också vill meddela allmänheten något. Det är det enklaste och billigaste sättet, att få en sak bekantgjord.

Våra bygdebor äro icke vana att annonsera i tidningar, men om de skulle veta, huru kärt det är för bortavarande vänner och bekanta, ja för alla svenskar, att höra, att t. ex. den och den har förlovat sig, den firar bröllop då och då; ens äktenskap har välsignats med en son eller en dotter, ett dödsfall eller annan olycka har inträffat; en vill köpa eller sälja något, en annan har förlorat något m. m., m. m., — alltid har man ju något, som man vill meddela andra, — så skulle ingen uraktlåta att

annonsera i Kustbon.

Priset för en annons i Kustbon är obetydligt, endast 30 penni pr millimeter enkel annonsspalt. Nedanstående meddelande t. ex. har vanlig enkel bredd och höjden är 20 millimeter, varför det kostar 6 mark.

Vårt bröllop

firas söndagen den (datum) i (ort och ställe). Namn, namn.

Hälften bredare är hälften dyrare. Skall den stå två gånger, blir den också hälften dyrare. Allt beroende på storlek och huru många gånger annonsen skall stå. Av ovanstående mönster kan var och en ungefär räkna ut, huru stor och dyr annonsen skall bli.

Sänd annonsens innehåll och pengarna till

Kustbons Redaktion,
Riddaregatan 3, Reval.